

Ξικού ἀθλιότητος ἀπεκαλύφθη κυρίως κατὰ τὰ τελευ-
ταία ταυταῖτα. Μία τῶν ἐπαρχιῶν αὐτοῦ, ἡ Τεξὰς, μὴ
δεχομένη ν' ἀποτελῇ μέρος τῆς εὐρωτιώσης κοινωνίας
ἐκείνης, ἀπεσπᾶσθη ἀπὸ τὸ Μεξικόν, καὶ ἠνώθη μὲ
τὴν ἀμερικανικὴν ὁμοσπονδίαν, πρὸς ἣν εἶχε περισ-
σοτέραν καὶ γεωγραφικὴν σχέσιν, καὶ ἠθικὴν συγγέ-
νειαν. Ἀλλ' οἱ Μεξικανοὶ, οἵτινες δὲν ἦσαν ἀξιόμαχοι
κατὰ τῆς Τεξάδος, εἶχον τὴν ἀφροσύνην νὰ κηρύξωσι
τὸν πόλεμον κατὰ τῶν ἀγγλοαμερικανῶν, ὡς δῆθεν
δεχθέντων τὴν ἑνωσιν τῆς ἐπαρχίας ἥτις ἀπεσκήρτη-
σεν ἀπ' αὐτῶν.

Τὸ ἀποτέλεσμα ἀπέβη οἷον ἦτον ἐπόμενον· ἀνορ-
γάνιστον, ἀνάνδρον οἱ Μεξικανοὶ, ἐνίκηθησαν παντα-
χοῦ ὅπου ἀπηντήθησαν μετὰ τῶν στρατευμάτων τῆς
ὁμοσπονδίας. Ἐντὸς ὀλίγου οἱ Ἀμερικανοὶ εἰσέβαλον
εἰς τὸ κράτος τῶν, καὶ ἀντὶ πολέμου ἐπιθετικῶν ὄν-
τωσεων οἱ Μεξικανοὶ εἶχον ἤδη νὰ ὑπερασπίζων-
ται τὰς ἰδίας ἐστίας. Ἀλλ' οὐδὲ καὶ ὅταν ἐπρόκειτο
δι' αὐτοὺς νὰ ὑπερμαχήσωσιν ὑπὲρ τῶν οἰκιῶν καὶ
ὑπὲρ τῶν τέκνων τῶν, κατώρθωσάν τι γενναῖον καὶ
ἐνδοξον· ἀλλ' ὁ Ἀμερικανὸς στρατηγὸς Σκῳτς, ἀπὸ
θριάμβου εἰς θριάμβον χωρῶν, ἔφθασε τέλος καὶ
ὑπ' αὐτὰ τὰ τείχη τοῦ Μεξικοῦ, καὶ ἐκυρίευσεν τὴν
πόλιν πολὺ εὐκολώτερα ἀπ' ὅ,τι ὁ Κόρτζε τὴν εἶχε
κυριεύσει ἐπὶ Μοντεζουμά.

Ὁ τελευταῖος πρόεδρος τοῦ Μεξικοῦ, Σάντα-Ἄνας,
εἶναι ἀνὴρ ἀνδρείος ὁ ἴδιος. Ἀλλὰ τί δύναται λέων
στρατηγῶν ἐλάφων; Εἰς μίαν τῶν τελευταίων μαχῶν
οἱ Μεξικανοὶ, κωφοὶ εἰς τὰς ἐθαρρύνσεις καὶ τὰς
προτροπὰς τοῦ προέδρου τῶν, ὅστις ἦτον συγχρόνως
καὶ στρατηγὸς τῶν, ἐτράπησαν εἰς φυγὴν, καὶ κατέ-
φυγον ὡς εἰς τελευταῖον ἀστυλὸν εἰς τὴν πρωτεύουσάν
τῶν. Εἰς τῶν φυγάδων λόχων, φθάσας εἰς τὴν με-
γάλην πλατεῖαν τοῦ Μεξικοῦ, εἶδε μὲ πολλὴν ἐκ-
πληξιν ὅτι συνωθεύετο ἀπὸ ἑνα ἀξιωματικὸν καὶ
τέσσαρας στρατιωτάς τῶν ἐχθρικών στρατευμάτων.
Ἀμέσως συλληφθέντες οὗτοι καθ' ὑπερβολὴν εἰς ἐξέ-
τασιν.

— Ἡξυόμεν, εἶπεν ὁ ἀξιωματικὸς, ὅτι ὁ Σάντα-
Ἄνας εὕρεται εἰς τὸν λόχον τοῦτον, καὶ σὺ πα-
ρηκολούθησάμεν διὰ νὰ τὸν φονεύσωμεν, καὶ νὰ τε-
λειώσωμεν οὕτω τὸν πόλεμον.

Οἱ Μεξικανοὶ τοὺς ἔσυρον ἀμέσως πρὸς τὸν Σάντα-
Ἄναν, καὶ ἤθελον νὰ τοὺς κασπαφάξωσιν ἐμπρὸς του.

— Ἀφῆστέ τους, εἶπεν αὐτός. Τοὺς λαμβάνω
ὑπὸ τὴν προστασίαν μου. Ἄν εἶχα τινὰς χιλιάδας
τοιούτων στρατιωτῶν, καὶ τινὰς τοιούτους ἀξιωμα-
τικούς, οἱ Ἀμερικανοὶ δὲν θὰ ἦσαν σήμερον ὑπὸ τὰ
τείχη τοῦ Μεξικοῦ.

ΦΥΣΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

ΚΑΡΟΛΙΝΕΙΑ ΗΓΕΜΟΝΙΚΗ·

(Carolinea Princeps)

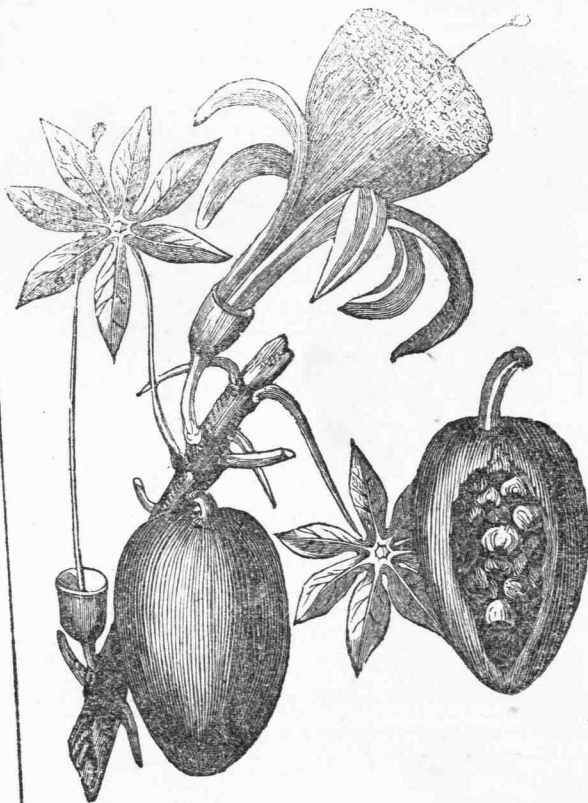
Γνωστὸν εἶναι ὅτι ὅσον ἀφορᾷ τὸ ὕψος καθὼς καὶ
τὸ πάχος τῶν δένδρων, ἀμρότερα ἐξαρτῶνται ἀπὸ
τὸ κλίμα καὶ τὴν καταλληλότητα τῆς γῆς εἰς τὴν
ὁποίαν ἐφυτεύθησαν. Δεδομένος τις βαθμὸς ὑγρασίας
ὁμοῦ μὲ θερμότητα οὐ μικράν εἶναι τὰ διὰ τὴν αὐξη-
σιν τῶν δένδρων τὰ κυριώτερα ἀπαιτούμενα. Ἐπειδὴ
τὰ διδόμενα ταῦτα εὕρισκονται συνδυασμένα εἰς τὴν

Ἀμερικὴν, εὕρισκονται ἐκεῖ καὶ τὰ ἀξιολογώτερα καὶ
μεγαλότερα δάση, τὰ ὅποια ὑπερτεροῦν πάντα
τὰ ἄλλα ὡς πρὸς τὸ κάλλος, τὴν πολυφυλλίαν καὶ
τὸ πλῆθος τῶν ἀνθέων.

Τὸ μεγαλότερον ὕψος τὸ ὅποion τὰ δένδρα λαμ-
βάνουσιν εἰς τὰ δάση μας εἶναι 120—130 ποδῶν.
Οἱ δὲ φοίνικες τῆς Ἀμερικῆς καὶ πολλὰ ἄλλα δέν-
δρα φθάνουν μέχρις ὕψους διακοσίων καὶ διακοσίων
πεντήκοντα ποδῶν.

Ἀλλ' ὁ Γίγας τοῦ γένους τῶν δένδρων εἶναι ἡ
λεγομένη Καρολίνεια ἡ Ἡγεμονικὴ (Carolinea Prin-
ceps), δι' ἧς ἐπωνυμίας ἐμφαίνεται ὅτι ὑπερτερεῖ
ὅλα τὰ δένδρα μετὰ τῶν ὁποίων φύεται, καὶ ὡς
πρὸς τὸ κάλλος καὶ ὡς πρὸς τὸ ὕψος, φθάνουσα μέχρι
τριακοσίων ποδῶν. Τὸ δένδρον τοῦτο ἔχει ξύλον διαρ-
κέστατον, καὶ οἱ κορμοὶ χρησιμεύουν πρὸς κατασκευὴν
τῶν στερεωτέρων καὶ ἀξιολογωτέρων ἰσθῶν τῶν
πλοίων. Κατὰ δυστυχίαν ὅμως ἡ τοῦ δένδρου τούτου
τομὴ καὶ μετακομιδὴ ἔχει μεγίστας τὰς δυσκολίας,
καθότι ἰστάμενον ἐν τῷ μέσῳ πυκνοτάτων καὶ δυσ-
βάτων δασῶν, εἶναι τόσον μὲ φωτὰ περιβεβλημένον,
ὥστε ἀπαιτοῦνται μεγάλοι προπαρασκευαὶ μέχρις οὗ
τὰ παρακείμενα δένδρα καὶ οἱ θάμνοι καταστραφῶσιν.
Ἐπίσης δὲ καὶ ὁ κορμὸς τοῦ δένδρου τούτου εἶναι
χρήσιμος, διότι ἔχει εὐάρεστον καὶ γλυκεῖαν γεῦσιν
ὁμοιάζουσαν μὲ τὴν τῶν γλυκῶν ἀμυγδάλων.

Ε.. Α.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος χερσὶν ἐκεῖ ἔρπετ' ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ὥσα μικρὰ μετὰ μεγάλων. ... δράκων οὗτος δὴ ἐπλασας ἐμπαλίζει αὐτῇ. Ταῦτα ἐψαλλεν ὁ προφητάναξ ἐν τῷ ἐνθουσιῳδαίῳ ἐκείνῳ ψαλμῷ. Ἔκτοτε οἱ φυσιογράφοι ἡμφισβήτησαν ἂν ὑπάρχῃ τῷ ὄντι ἐν τῇ φύσει τὸ τέρας ἐκεῖνο τῶν ἀχανῶν θαλάσρων, ὁ δράκων τοῦ Δαυΐδ, ἡ ἂν ᾖ μόνον γέννημα τῆς ὑψηλῆς φαντασίας τοῦ ποιητοῦ.

Πολλὰκις πλοίαρχοι ἐπανελθόντες ἀπὸ ὑπερωκεάνειον πλοῦν, διηγήθησαν ὅτι εἰς ἀγνώστους τοῦ μεγάλου πελάγους, ἐκτάσεις ἀπῆντησαν τεράστιον ἐνυ-

δρον ἔρπετον, ἐξέλισσον ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῶν ὑδάτων γονατώδες ἀπέραντον σῶμα, ὡς μακρὰν σειρὰν μεγάλων ὀγγων συνδεδεμένων, διασχίζον τὰ κύματα μὲ βέλους ὁρμήν, καὶ ἐγείρον τὴν φοικαλέαν τοῦ κεφαλῆν ὑψηλότερα τῶν ὑψηλοτέρων τοῦ πλοίου ἱστῶν. Ἀλλὰ τὰ διηγήματα ταῦτα ἐθεωρήθησαν τῆς πεπληγμένης τῶν πλοιάρχων φαντασίας ἀποκνήματα ἢ πλάσματα τῆς συνήθους εἰς πολλοὺς τῶν ὁδοιπόρων τερατολογίας.

Ἡ φύσις ὅμως καθ' ἑκάστην ἐλέγχει τὸν ὑπερόπτην δισταγμὸν τοῦ ἀνθρώπου, νέα μυστήρια ἀποκαλύπτουσα, ὧν τὴν ὑπαρξὶν ἠρνεῖτο οὗτος δοκιμισθῆναι. Τὸ Ἡροδότου ἡ ἱστορία ἐνομήθη ἐπὶ πολὺ μυθιστορικῇ ἀπίθανος. Καὶ ὅμως τῶν νεωτέρων αἱ ἐμυθισθῆς ἐρευνῶν ἀπέδειξαν τὴν ἀλήθειαν τῶν πλείστων δι' ἡγεμονί-

σμων του. Ἰδοὺ δὲ ἤδη καὶ τοῦ Δαυΐδ ὁ Λεβιαθὰν ἀποδεικνύμενος οὐχὶ φαντασίας πλάσμα, ἀλλ' ὑπάρχων, ἡ καὶ ὑπάρξας εἰς τὸ σκοτεινὸν παρελθὼν προκαταλυσμαίων αἰώνων.

Πρὸ δύο ἐτῶν ὁ Δόκτωρ Κόχ, ἐπὶ τινων γεωλογικῶν ἐρευνῶν του εἰς Ἀλαβάμαν τῆς Ἀμερικῆς, ἀνεκάλυψε τὸν γιγαντιαῖον ἀγνώστου θαλασσίου ὄφιος σκελετὸν, ὃν δημοσιεύομεν ἐν τῷ παρόντι πῖνακι, ἄγοντα μὲν σταθμὸν 7500' λιτ. μήκος δ' ἔχοντα 114', ποδῶν καὶ ἑκατον τῆς ῥάχης σπῆνδυλον μακρὸν 1 1/2', καὶ παχὺν 1' περίπου. Ὀνομάσας δ' αὐτὸν Ὑδραρχον, οἶον: ἄρχοντα τῶν ὑδάτων, τὸν ἀνέθηκεν εἰς τὸ δημόσιον τοῦ Νεοδρακίου μουσεῖον, ὅπου διατηρεῖται ἐν τῇ αἰθούσῃ τῇ λεγομένῃ τοῦ Ἀπόλλωνος ὑπ' ἀρ. 40.

Ἄν ἀληθῶς τὸ ἐνυδρον τοῦτο θηρίον φωλευρή ἀκόμη τὴν σήμερον εἰς τὰ ἐσθλὰ τῶν θαλασσῶν, ὅπου τόσα μυστήρια κρύπτονται, ἂν σπανίως φαινόμενον εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τῶν ὑδάτων φέρῃ ἀκόμη τρόπον καὶ ὄλεθρον εἰς τοὺς θαλασσοπόρους, δὲν δυνάμεθα νὰ τὸ θαυώσωμεν. Ἀλλὰ πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ, ὅταν ἡ γῆ ᾖ κτήμα τῶν γιγάντων τῆς πλάσεως, τότε ὁ καταπληκτικὸς οὗτος ὄγκος ὁστέων, περιβεβλημένος σάρκα καὶ δέρμα, ἔζη καὶ ἐκινεῖτο, διέπλεε τὸν ὠκεανόν, μαστίζων αὐτὸν μὲ τὴν τροχίαν τοῦ οὐράν, ἤγειρεν ἱσως τὸ πελώριον σῶμά του ὄρθιον, ὡς στύλον ὑπερμεγέθη, καὶ ἄρχων τῶν ἀχανῶν τῆς αἰῶστος χασμάτων, κατεβρόχιζε γέννη ὅλα ἰχθύων, κατεδίωκε τὰ μέγιστα κήτη, καὶ προσαναβαίνων τοὺς μεγίστους τῶν ποταμῶν, ἔτρεπεν ἔντρομον εἰς φυγὴν τὸν Μαμουθ καὶ τὸ Μεγαθήριον!

